

Des de 1989 era Conseller Delegat de Tarafa, Editora de Publicaciones SL

Mor Lluís Sitjes Ballejà: Expresident del BM Granollers i de la Societat Coral Amics de la Unió, publicista...

REVISTA DEL VALLÈS

Dilluns passat dia 26 de setembre al matí, morí als 81 anys, a causa d'una greu malaltia, el granollerí Lluís Sitjes Ballejà, àmpliament conegut per la gran quantitat d'activitats (professionals, empresarials, esportives, socials, culturals, etc.) que va desenvolupar al llarg de la seva vida en diferents àmbits. Nascut a la plaça de la Porxada al redós d'una saga de comerciants ben representativa de la ciutat, els de Can Sitjes de la Sastreteria, el petit Lluís, batejat a la parròquia de Sant Esteve, va tenir l'oportunitat de tenir com a escenari dels seus jocs infantils els carrers més cèntrics de Granollers. Posteriorment, passà per les aules de l'escola Montessori i de les Escoles Pies. El noi de Can Sitjes decidí posteriorment entrar a treballar a Tèxtil Diu maró com a cap de vendes, iniciant així un recorregut per diversos oficis entre els quals -així ens ho va dir en una entrevista el 1990- destacaven els d'aprenent de sastre, botiguer de sastreteria, fabricant de paparines, cap de vendes, gerent de cinemes, venedor de mobles, agent de publicitat, relacions públiques (un ofici que li agradava ben especialment...).

Com a publicista es va iniciar a Ràdio Joventut de Granollers, seguí amb una nova empresa amb Antoni Novoa a Vallès, i acabà, amb el seu fill Lluís, regentant l'empresa Sitjes Publicitat, SL, situada a la plaça Onze de Setembre i que porta en exclusiva, des de fa uns quants anys, la publicitat de *Revista del Vallès*, oferint també altres serveis a diaris com *La Vanguardia*. El treball i la relació de Lluís Sitjes amb aquestes pàgines van molt més enllà dels anuncis, ja que formava part també del Consell d'Administració de l'empresa Tarafa, Editora de Publicaciones, SL, que edita aquest setmanari, essent elegit Conseller Delegat l'any 1989. Al llarg de

Lluís Sitjes Ballejà.

tots aquests anys, algunes de les seves propostes i col·laboracions han resultat especialment certades i s'han plasmat en la realització de diversos treballs periodístics i en la publicació d'alguns llibres sobre la història esportiva, social i cultural de Granollers, ciutat amb la qual se sentia especialment lligat i compromès.

A l'hora d'enumerar algunes de les facetes en les quals la seva presència resultà especialment significativa, no podem passar per alt el seu pas per dues presidències en sengles entitats ben representatives de la ciutat i de les quals se'n sentia especialment cofoi i satisfet pel treball realitzat: la del BM Granollers en el període comprès entre 1948 i 1955, i la de la Societat Coral Amics de la Unió (1-2-1972 a 28-1-1978). Com a president del BM Granollers i amb persones a la junta com Joan i Eduard Barbany, Antoni Armengol, Francesc Garrell, Albert Murtra... va viure moments històrics com el

famós viatge a Alemanya el 1954, la compra i inauguració de la nova pista del carrer de Tetuan durant la Festa Major de 1955... Balonmanista de pro, se sentia especialment orgullós de dur el nom de Granollers per Espanya, Europa... Aquest dimecres passat, amb motiu del partit que enfrontà al Barça i al BM Granollers, els jugadors granollerins portaren un crespó negre en senyal de dol i record.

Alguns anys després de presidir el BM Granollers, el 1972 concretament, en Lluís decidí prendre un nou compromís i es posà al capdavant dels cantaires de Can Mariano de la Societat Coral Amics de la Unió, amb seu a la plaça de la Porxada, una entitat que experimentà durant el seu mandat una considerable expansió, ja que potencià les activitats culturals i socials, arribant els socis a més de 500. Personalment, se sentia orgullós d'haver pogut revitalitzar la vida d'una entitat que "sempre porto

al cor" i va ser un dels impulsors i promotors de la compra del nou local social del carrer de les Travesseres, un fet que es materialitzà el 1981.

Empresarialment, compaginà les seves responsabilitats de la botiga de mobles que encara regenta la família amb la de publicista i relacions públiques, una feina per a la qual estava especialment dotat i que li agradava exercir sempre que podia. Durant molts anys ho va demostrar a les Fires i Festes de l'Ascensió, ja que formava part de la Comissió de Fires, tant a l'època de l'alcalde Carlos Font Llopert com la de Francesc Llobet, essent un gran mestre de cerimònies en tenir condicions innates per aquesta funció: era amable, dialogant, atent... Aquestes qualitats les va mostrar també amb motiu de l'organització de la Semana del Cine Español que van tenir lloc a Granollers (als cinemes Majestic i Astoria) durant 12 edicions des de 1957 a 1975, rebent el 1973 un premi especial "per la seva llarga i continuada tasca al certamen". També estigué vinculat durant 9 anys, en qualitat de gerent, al Cinema Astoria, propietat de Francesc Ventura, Francesc Parellada i Antoni Riera.

Políticament, es declarava un ferm defensor del que representà durant el franquisme el Frente de Juventudes: "L'obra més important que va fer el règim, ja que tot i les dificultats, va saber canalitzar a través de l'esport les iniciatives dels joves". Va ser justament dins d'aquest àmbit que en Lluís trobaria i coincidiria amb els que després serien alguns dels seus millors amics.

Arribats a aquest punt, és d'obligat compliment -així ho va deixar escrit- destacar amb majúscules la gran significació que tenia per a ell La Nau, integrat des del seu naixement els anys 40 pels tripulants-amics Artur Montagud, Miquel Villà, Pere Crusellas, Josep Ulldemolins, Joan Barbany, Albert Murtra, Vicenç Vacca, Manuel Mumany, Josep Sala, Josep Lluís Arimany, Josep